

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ: Αριθ. 213/86

Καθιέρωση της ιατρικής ειδικότητας της Ιατρικής της Εργασίας.
(ΦΕΚ 87/Α/7-7-86)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη διάταξη της παρ. 6, του άρθρου 1 του Ν. 1579/1985 «Ρυθμίσεις για την εφαρμογή και ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 217/85).
2. Την από 18.10.1985 γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας.
3. Τη 293/1986 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Καθιερώνεται η ιατρική ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας για τη λήψη της οποίας ο χρόνος άσκησης ορίζεται σε τέσσερα (4) χρόνια, ως εξής:
  - α. 28 μήνες κλινικής άσκησης από τους οποίους:
    - 15 μήνες αφορούν κλινική άσκηση στην παθολογία, σε οποιαδήποτε κλινική είναι αναγνωρισμένη για χορήγηση τόσου χρόνου ειδικότητας.
    - 6 μήνες αφορούν κλινική άσκηση στην πνευμονολογία, σε οποιαδήποτε κλινική είναι αναγνωρισμένη για χορήγηση τόσου χρόνου ειδικότητας.
    - 1 μήνας αφορά κλινική άσκηση σε εξωτερικό οφθαλμολογικό ιατρείο νοσοκομείου.
    - 2 μήνες αφορούν κλινική άσκηση σε εξωτερικό δερματολογικό ιατρείο νοσοκομείου.
    - 1 μήνας αφορά κλινική άσκηση σε εξωτερικό Ω.Ρ.Λ. ιατρείο.
    - 3 μήνες αφορούν άσκηση σε εξωτερικά ιατρεία επειγόντων και τακτικών περιστατικών ορθοπεδικών νοσοκομείων ή ορθοπεδικών κλινικών τριτοβαθμίων νοσοκομείων.
  - β. 12 μήνες θεωρητική κατάρτιση, στους οποίους περιλαμβάνονται:
    - θεωρητική διδασκαλία,
    - εργαστηριακή εκπαίδευση,
    - προετοιμασία διπλωματικής εργασίας,
    - επισκέψεις στους χώρους εργασίας επιχειρήσεων πρωτογενούς ή δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα.
  - γ. 8 μήνες πρακτική άσκηση από τους οποίους οι 6 σε επιχείρηση ή υπηρεσία όπου λειτουργεί οργανωμένη υπηρεσία ιατρικής της εργασίας και οι 2 σε επιθεωρήσεις εργασίας ή στο Κ.Υ.Α.Ε. του Υπουργείου Εργασίας. Οι μονάδες αυτές αναγνωρίζονται ως κατάλληλες για άσκηση των γιατρών με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ.

Άρθρο 2

1. Φορείς της θεωρητικής εκπαίδευσης είναι η Υγειονομική Σχολή Αθηνών και τα Ιατρικά Τμήματα των Πανεπιστημίων που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ.. Οι ως άνω φορείς θα πρέπει να υποβάλλουν στο ΚΕ.Σ.Υ. το πρόγραμμα εκπαίδευσης για έγκριση. Με απόφαση του ίδιου Υπουργού είναι δυνατόν να ανατεθεί σε επιτροπή ο συντονισμός της εκπαίδευσης και η επιλογή των διδασκόντων.

2. Οι ειδικευόμενοι υποχρεούνται να προετοιμάσουν διπλωματική εργασία κατά τη διάρκεια της θεωρητικής τους εκπαίδευσης με θέμα που να αφορά την βιομηχανική υγιεινή, την εργονομία, την παθολογία της εργασίας και τη νομοθεσία της εργασίας.

3. Μετά την ολοκλήρωση της θεωρητικής εκπαίδευσης οι ειδικευόμενοι υποβάλλονται σε γραπτή δοκιμασία ενώπιον της επιτροπής της επόμενης παραγράφου. Μόνο η επιτυχής δοκιμασία δίνει στους ειδικευόμενους το δικαίωμα να προχωρήσουν στην πρακτική άσκηση.

4. Μετά την ολοκλήρωση και της πρακτικής άσκησης ακολουθεί προφορική δοκιμασία ενώπιον τριμελούς επιτροπής που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και που αποτελείται από γιατρούς του δημοσίου τομέα ή γιατρούς που έχουν την ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας και από την οποία αξιολογείται η διπλωματική άσκηση του υποψηφίου, οι επιμέρους γνώσεις του και η σφαιρική αντίληψη για τον τρόπο προάσπισης και προαγωγής της υγείας των εργαζομένων.

Άρθρο 3

1. Η τοποθέτηση των γιατρών γίνεται με ενιαίο διορισμό σε θέσεις ειδικευομένων που συνιστώνται σε Νοσηλευτικά Ιδρύματα σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις ή σε υπηρεσίες του δημοσίου τομέα, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 3 του Ν. 1579/85.

2. Επιφυλασσομένης της διάταξης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 2 του παρόντος, η σειρά εκπαίδευσης και άσκησης των ειδικευμένων καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Η εκπαίδευση σε περιστατικά εφημερίας γίνεται σε όποιες κλινικές, εργαστήρια ή τμήματα ειδικεύεται ο γιατρός, σε περίπτωση δε που ασκείται σε τμήματα που δεν έχουν πρόγραμμα εφημερίας, μπορεί για κάλυψη αναγκών του ΕΚΑΒ ή του ΚΑΒ.

Άρθρο 4

1. Η ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας αναγνωρίζεται σε όσους γιατρούς έχουν αποδεδειγμένο δικαίωμα άσκησης της ειδικότητας αυτής σε χώρες της Ε.Ο.Κ. Η αναγνώριση αυτή γίνεται με απόφαση του οικείου Νομάρχη, μετά σύμφωνη γνώμη Επιτροπής του ΚΕ.Σ.Υ. που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Για δύο (2) χρόνια από τη δημοσίευση του παρόντος είναι δυνατή η χορήγηση της ειδικότητας της Ιατρικής της Εργασίας, σε γιατρούς οι οποίοι :

α) Διαθέτουν μεταπτυχιακό τίτλο ή πτυχίο ειδικότητας Ιατρικής της Εργασίας στην αλλοδαπή ή το πτυχίο της Βιομηχανικής Υγιεινής του άρθρου 2, παράγραφος 2 του Π.Δ. 1233/81 για την απόκτηση του οποίου απαιτήθηκε τουλάχιστον δέκα (10) μηνών πλήρους φοίτησης, καθώς και διετή άσκηση σε Παθολογική ή Πνευμονολογική Κλινική κατάλληλη για άσκηση των γιατρών.

β) Έχουν ειδικότητα Παθολογίας και έχουν παρακολουθήσει ειδικό σεμινάριο Ιατρικής της Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Νόμου 1568/85

γ) Έχουν ειδικότητα Παθολογίας ή Πνευμονολογίας και διετή τουλάχιστον εμπειρία σε επιχείρηση κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

δ) Έχουν ασκήσει καθήκοντα γιατρού Εργασίας, στο Υπουργείο Εργασίας, για χρονικό διάστημα, τουλάχιστον, πέντε (5) χρόνων

3. Η χορήγηση της ειδικότητας αυτής, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, θα γίνει μετά από γνώμη της κατά την παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου Επιτροπής του ΚΕ.Σ.Υ. και επιτυχή εξέταση ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής της παραγρ. 4 του άρθρου 2 του παρόντος.

Στο Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 16 Ιουνίου 1986

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ**

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ**